

anden side de tværgående nationale hensyn i kulturpolitikken. Det sker f.eks. ved, at kommunerne får det fulde ansvar for musikskolerne, der findes i stort set alle kommuner. Modsat påtager staten sig bl.a. et øget ansvar for landsdels-scenerne, fordi de er vigtige nationale funktioner og leverer teater til et stort geografisk område, som rækker langt ud over den enkelte kommune. Det er grundtanken i reformen på kulturområdet.

Et andet overordnet hovedsigte har været at etablere en mere klar arbejdsdeling mellem de offentlige myndigheder på kulturområdet. Som arbejdsdelingen er i dag, er der i mange sammenhænge for mange aktører på banen, og derfor reducerer vi med reformen antallet af offentlige myndigheder med kompetencer på kulturområdet. Det er baggrunden for, at regionernes rolle på kulturområdet fremover vil blive relativt begrænset, som jeg vil vende tilbage til senere.

Fremtidens arbejdsdeling på kulturområdet vil derfor i det væsentlige blive mellem kommunerne og staten.

Endelig er der i lovforslaget også en målsætning om at skabe incitamenter til og rammer for, at kommunerne samarbejder om kulturpolitikken. I de lovforslag, som udmønter kommunalreformen på kulturområdet, lægges der således op til, at kommunerne kan gå sammen om at løse en række opgaver på kulturområdet. Det gælder f.eks. både i forhold til indgåelse af kulturaftaler med Kulturministeriet og i forhold til oprettelse af lokale råd og nævn på f.eks. museums-, musik- og billedkunstområdet.

Efter denne lille introduktion til de overordnede tanker vil jeg nu knytte nogle bemærkninger til forslag til lov om ændring af en række love på kulturområdet.

Sagen er jo den, at hele intentionen med det her forslag jo har været at fastlægge regionernes fremtidige opgaver på kulturområdet. Derudover indeholder lovforslaget mindre ændringer af teknisk karakter af en lang række love på kulturområdet.

Med lovforslaget foreslår jeg, at de nye regioners rolle på kulturområdet bliver den, at de kan medvirke til at igangsætte kulturbegivenheder og til at udvikle kulturelle tilbud. Disse aktiviteter skal dog videreføres af andre i en mere permanent drift.

Regionerne kan medvirke til aktiviteterne ved at yde tilskud, ved at stille garantier eller ved selv at varetage opgaven. Regionerne skal

imidlertid på forhånd sikre sig, at andre parter vil overtage opgaven efter opstarten, for regionerne kan som nævnt ikke forestå egentlige driftsopgaver på kulturområdet.

Regionernes rolle på kulturområdet skal ses i sammenhæng med regionernes opgave med udarbejdelse af udviklingsplaner for den overordnede regionale planlægning, jævnfør Miljøministeriets forslag til lov om planlægning.

Der er fra flere sider, bl.a. i forbindelse med høringerne i lovforslaget, givet udtryk for, at regionerne burde spille en større rolle på kulturområdet – det var fru Elsebeth Gerner Nielsen fra Det Radikale Venstre bl.a. inde på. Det er vi i regeringen ikke tilhængere af.

Som nævnt har et af hovedmålene med kommunalreformen på kulturområdet som på en lang række andre områder netop været at skære ned på antallet af offentlige myndigheder. Hvis både amt, kommune og stat støtter en kulturinstitution, så skal alle tre også have personale ansat til at forholde sig til ansøgninger, kontrollere anvendelse af tilskud, godkende regnskaber m.v., og det er ikke hensigtsmæssigt.

Der har også været givet udtryk for bekymring over, om kommunerne nu kunne løfte opgaven. Det er jeg overhovedet ikke bekymret for. Med det danmarkskort, der tegner sig nu, vil kommunerne blive væsentlig større og stærkere efter kommunalreformen, end det er tilfældet i dag. Kommunerne vil påtage sig opgaven og vil sandsynligvis også prioritere den endnu højere end i dag, for det vil være en del af deres identitet, en del af den måde, som de kan gøre noget godt for deres borgere på.

Jeg er overbevist om, at det øgede ansvar, der bliver lagt ud til kommunerne, samt de øgede ressourcer, der følger med, vil være et frugtbart incitament for det lokale engagement i kulturlivet. Fra mange undersøgelser, bl.a. også en, vi selv har foretaget i Kulturministeriet, ved vi, at kommuner med mange indbyggere bruger relativt flere penge på kulturen end kommuner med få indbyggere. Det er et godt fingerpeg om, at de nye storkommuner vil kunne løse opgaven.

En anden del af forslag til lov om ændring af en række love på kulturområdet handler om, at vi vil prøve at ændre på de regionale kulturaftaler, så vi nu kalder det kulturaftaler med kommuner m.v.

Kl. 13.15

Kulturaftalerne vil fremover kunne indgås af en eller flere kommuner. Regioner kan indgå sådanne aftaler sammen med en eller flere kom-